

Krakowska Konferencja Etnograficzna

Metodologie, praktyki, teorie

II połowa września 2020

Współorganizatorzy

Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej UJ
Muzeum Etnograficzne w Krakowie
Polskie Towarzystwo Ludoznawcze o/Kraków

Cel konferencji

Celem konferencji jest wieloaspektowa refleksja nad narzędziami badawczym składającymi się nasza szeroko rozumianą metodologię badań etnograficznych. Konferencja skierowana jest przede wszystkim do przedstawicieli nauk humanistycznych i nauk społecznych, a szerzej do wszystkich korzystających z metod etnograficznych w pracy naukowej. Celem konferencji jest integracja środowiska naukowego stosującego jakościowe metody badawcze oraz otwarcie na współpracę między zatamizowanym środowiskiem krakowskich etnografów, etnologów i antropologów kulturowych. Polska Akademia Umiejętności (Komisja Etnograficzna) wydaje się nam doskonałym miejscem dla proponowanego działania.

Opis konferencji

W polskiej i światowej etnologii można wyraźnie dostrzec ponowne wzmożone zainteresowanie badania etnograficznymi. Przejawia się ono nie tylko artykułami teoretycznymi i metodologicznymi, ale intensywnością prowadzonych badań terenowych. Co więcej, wspomniane artykuły powstają jako refleksja wynikająca z przeprowadzonych badań terenowych. Osadza to mocno nauki etnologiczne wśród nauk empirycznych, w których refleksja teoretyczna integralnie spleta się z pracą badawczą.

Warto odnotować, że coraz częściej realizuje się długotrwałe przedsięwzięcia terenowe, które w ostatniej dekadzie *grosso modo* były rzadkością. Stosowano raczej tzw. „etnografię błyskawicową”, polegającą na krótkich wyjazdach badawczych. Przeprowadzanie długotrwałych badań, zastosowania nowych narzędzi pojęciowych oraz metod, doprowadziło do obserwacji i refleksji nad badaniami etnograficznymi, które wymagają szerokiej dyskusji.

Narasta również potrzeba ponownego przemyślenia zakresu semantycznego kluczowych dla etnologii i innych dyscyplin korzystających z metod etnograficznych pojęć „terenu”, „badań etnograficznych”, „doświadczenia etnograficznego” itd., Zostały one *per analogiam* rozszerzone poza „teren etnograficzny” w ścisłym tego słowa znaczeniu na: Internet, literaturę, komiks, film, sztukę itd. Ponadto, co wydaje się szczególnie interesujące, metody etnograficzne przestały być endemiczną metodą stosowaną w naukach etnologicznych. Coraz częściej sięgają po metody etnograficzne dyscypliny pokrewne, które już wcześniej zostały „zantropologizowane” (literaturoznawstwo, historia, kulturoznawstwo, teatrologia, historia sztuki, religioznawstwo i in.). Wydaje się, że mamy do czynienia z drugą falą sięgania przez dyscypliny humanistyki i nauk społecznych do etnologii, która przybiera tym razem kształt „etnografizowania”. Sięganie do etnografii jako swoistej metody badawczej dokonuje się także w ramach samej etnologii („etnografizowanie” antropologii, tak jak niedawno mówiono o „zantropologizowaniu” etnologii).

Powyższa problematyka nie jest obca refleksji etnograficznej. Niemniej wobec zmieniającego się kontekstu poznawczego i historyczno-społecznego wzbiera potrzeba stworzenia forum wymiany myśli i doświadczeń nad metodologią. Przestrzeni dyskusji i spotkania, których obecnie brakuje. Proponujemy cykliczną jednoroczną konferencję metodologiczną, corocznie opatrzoną tytułem *Krakowska Konferencja Etnograficzna*. W kolejnych latach nie wykluczamy reorganizacji konferencji jako międzynarodowej, z językiem angielskim jako językiem konferencyjnym.